

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . . . 12 kor.
 Fél évre . . . . . 6 kor.
 Negyedévre . . . . . 3 kor.

Hirdetések díja:

centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkézővénnyel részesülnek.

Bélyegdíj 60 fillér.

Nyílt tér ora 40 fillér.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 áruházi részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,
 hova úgy a lap szellemi részét illető
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések ber-
 mentesen küldendők

Kéziratok nem adnak vissza.

Nemzetiségi kérdések.

Nemzetiségi kérdésekben illetékes tekintélyt veszünk, a „P. Corr.” révén, a következő cikkelyt, ebben a most általánosan szellőztetett ügyben:

A magyar parlamentben az utolsó napokban ismételt tárgyalta a nemzetiségi kérdés témáját, még pedig oly érvekkel és következtetésekkel, melyek épp oly önkényesek, mint hamisak. Az első tévedés mindjárt annál a pontnál csúszott be ebbe a bizonyításba, midőn a társadalom akcióját az állam kötelességeként állítják oda, amennyiben a magyarok és románok gazdasági helyzetének szembeállításánál a kormányt akarják bünbaknak megtenni fajunk kedvezőtlen mérlegeért. A tény mindenesetre szomorú de — fájdalom — a nemzetiségi politikához csak annyi köze van, hogy a magyar közép- és nagybirtok Erdélyben csak az energia, munka és takarékoság hiányának tulajdoníthatja romlását. Nehány, részint teljesen helytelen előadón, részint feltűnt és eltorzított csekélysegeken kívül komolyabb hurokat is érintettek, melyek valóban nem szorultak az ellenzék ezerszemű figyelmére, hogy felfedeztessenek. E bajok okai sokkal ismertebbek, hogysem a magyar állam történelmi fejlődésének ismétlését indokolhatnák; épen ezért sem nem jogos, sem nem loyális, azt követelni, hogy századok hibáit rövid idő alatt jóvá kell tenni. A chauvinizmus, melyet az ellenzék keres, lehetetlen, hogy erőszakos tényekben és brutálisokban legyen, melyek Machiavelli vagy Bismarck elvei szerint itélve is csak akkor látszanak jogosultaknak, ha egyedül biztos tényezői a sikernek; de ahogy nálunk állnak a dolgok, először céltalanok másodsor nekünk magunknak ártalmasak lennének az atrociták, és végül feleslegesek, minthogy az állam-ésme, a magyarság védelmére sokkal jobb fegyverek vannak. Magyar kultúra és magyar munka az egyedüli védő-eszközök, melyek biztosítják számunkra a győzelmet; ez a két gondolat szerves alkotórészei a Széll-féle programnak, melyeket céltudatos politikával, de a társadalom segítségével és közreműködésének elvárásában fog kellene kifejteni. A hegemoniát szellemileg, lelkiileg és gazdaságilag kell kialakítani, hogy erkölcsi alapon megállhasson és tartós fennállásra számíthasson; ezért a hegemoniáért küzd Széll Kálmán és kabinetje az állami élet minden terén. Ez a chauvinizmus (ha már e kifejezéstől nem tud megválni az ellenzék), a nemes chauvinizmus és ez mozditja elő a fajszeretetet, a nemzeti öntudatot és az ál-

lami megerősödést, előmozdítja sokkal előbb, mint kicsinyes provokációk és a cause céljára folytonos gyártása. A kormány hazafisága minden kételevő felett áll és épp oly kevéssé szorult az ellenzék tanítására, amint törvényessége sem erősíti meg a nemzetiségeket ama tévhitükben, hogy talán a format összetévesztik a lényeggel és a kormány loyális magatartását gyöngye engedelemességnek magyarázzák. A magyar kormány nem szokott fenyegetni; de köztudomású s így nem szükséges bizonyítani, hogy a miniszterelnök bársony keztyűjében vas kéz rejlik.

A Jánku-ügy.

Gróf Lázár Miklós kir. alügyésznek Gyulafehérvárt mondott vádbeszéde.
 (Folytatás.)

Még számtalan adatot szolgáltatnak a „Szlavici”-nyugta koholt voltára vádlottnak a közigazgatási hatóságok előtt 2 éven át történt ismételt kérdőre vonásával tett eltérő állításai is; — de ezekkel részletesebben nem foglalkozom, elég, ha figyelmébe ajánlom a tks. kir. törvényszéknek vádlottnak a konczai főszolgabíró előtt tett azon kijelentését, hogy nem hiszi, miszerint a pénzt Szlavicitól visszaszerezhesse.

E kijelentés sulya abban rejlik, hogy akkor Szlavicitól a pénz visszaszerzését saját beismerése szerint még meg sem kísérte.

Ezen utóbbi körülményt egybe vetve a vádlott által is hangoztatott Szlavicihoz való benső barátságával, az említett nyilatkozatnak más jelentősége nem lehetett, mint hogy a pénzt Szlavicitól visszaszerezhetni azért nem remélte, mert azt Szlavicinak át sem adta.

Fogadjuk el vádlott állítását, hogy: Szlavici egy irodalmi tekintély a románok körében, hogy román hazafisága, mely becsületérzése minden kétségen kívül állanak; hogy ezen tulajdonságai s az a mérhetetlen barátság, mely Albinihez fűzte, zálogát képezték annak, miszerint az Albinitől átvett pénzt híven fogja őrizni.

Miként magyarázható tehát meg, hogy mindennek dacára Szlavici, a rendőrség és közigazgatási hatóságok által szorongatott, a becsületébe vágó sikkasztás gyanúja miatt két éven át ismételt felelősségre vont jó barátja Albini-nek, kitől épen a pénzt átvette, annak azt vissza ne adja, sőt vádlott kérésére ne is feleljen akkor, midőn ez által a felelősségre vonásoktól szabadítja meg s megtámadott becsületét adja vissza?

Lehetetlen ezt másképp megfajteni, mint azzal, hogy a pénzt át nem adhatta, mert azt vádlottól át sem vette!

Vádlott állítása valótlanságának s a Szlavici-nyugta koholt voltának további kétségeltelen bizonyítékát képezi az is, hogy azon időben, midőn állítólag a „Folia Poporului” kiadó tulajdonosa volt, — mert attól csak 1896-ban vált meg — mégis a pénznek elküldéséről a „Folia Poporului” lap vezetésében részt vevő egyének, mint azt a tanuk eskü alatti vallomásából hallottuk, mi tudomással sem bírtak.

Holott a pénz elküldéséről, ha vádlott állítása való lenne: a tanuknak épen azért, mert a „Folia Poporului” szerkesztősége rendezte a gyűjtést s mert épen a tanuk voltak azok, kik a lap vezetését Albini megválasztása után átvették, — föltétlenül tudomással kellett volna bírniok már az ügynek a román nemzetiségek körében tulajdonított fontosságáról fogva is.

Bizonyítja a „Tribuna” 1897. évi november 4-diki 235. száma, hogy a „Folia Poporului” és „Tribuna” című lapok szerkesztősége, épen arra hivatkozva, hogy a gyűjtés a két lap vezetése alatt történt, nyilvánosan felelősségre, nyilatkozatra hívták föl Albini Livius, Szlavici Juont, Brote Jenőt az iránt, hogy való-e, hogy a „Jánku”-szobor-alapra gyűjtött pénzt átvették s ha igen, hol van az a pénz? Mit akarnak azzal s minő biztosíték létezik arra nézve, hogy a pénz annak idején meglesz? s nem hajlandók-e azt Magyarországon levő valamely román pénzintézetnél letenni, hogy a fölött azután a megalakítandó szobor-bizottság rendelkezék? bizonyították a végtárgyalás rendjén dr. Daian, Moldován Szilveszter, Tordosán Viktor tanuk eskü alatt, hogy a magyar sajtó azon gyanúsításának elhárítása végett, hogy a pénzt a Tribuna emberei sikkasztották el, — Albini több ízben ajánlott levelben is fölhihták a való tényállás előadására, nyilatkozattételre.

Albini a Tribuna felhívására mit sem felelt. Szlavici a felelet elől pedig kitért; dr. Daian és Moldován Szilveszter leveleit Albini T. Livius vádlott számba sem vette, arra sem nyilatkozattal, sem levelben nem válaszolt; pedig nevezették az ő elveit valló, vele jó viszonyban álló emberek voltak, kikről a sikkasztás gyanúját a pénz holléte felüli fölvilágosítással könnyű szerrel elháríthatta volna.

Kérdem a tks. kir. Törvényszék: kell-e ennél fényesebb bizonyíték arra nézve, hogy vádlott ezen mélyseges hallgatása onnan eredt, mert tényleg az őrizetere bizott pénzzel el nem tudott számolni?!

TÁRCZA.

Közegészségügy a régi Rómában.

A népszerű tudományos felolvasások negyedik estjén — január 30-án — felolvasa Lázár István főgimnáziumi tanár.

(Folytatás.)

I. Róma város hét halmon épült fel, melyek közt a völgyeket mozsarak töltötték be. Ezek egyrészt nagyon megnehezítették a dombok telepelei közt a közlekedést; másrészt állandó tanyái voltak a romlott levegőnek. Tarquinius Priscus király a Kr. e. hatodik században etrusk mérnököket hívott meg, hogy e mozsarakat lecsapolják, s a helyükön épült városrészt sarát-szennyét elvezessék. A mérnökök a Palatinus és Capitolinus dombok közt, ingó talajon, ezernyi ezer nehézség közt, primitív eszközökkel megépítették a 2 mt. magas és 3 mt. széles Cloaca Maximát, az óriási boltíves-csatornát, mely ma 2700 évvel később is megfelel feladatának, s ma is a mérnöki tudomány legszebb diadalai közé tartozik. De újabb fedeztek fel egy még hosszabb, tágasabb és régibb csatornát, mely valószínűleg a nagy Circustól húzódott a Tiberisig. Ez a Caelius és Palatinus dombok közt levő terület vizét és szennyét vezette le. A mai tudomány hibául rója fel bennük, hogy a hulladékok és esővíz befogadása végett az utcán széles nyílások voltak, amelyeken kellemetlen bűz áradt kifelé. Egyik ilyen nyílás a „Bocca della Veritának, az Ocean 1 1/2 mt. domborművü márványfejének száju-

ása, melynek torz-vonásaival a hazug gyermekeket ijesztgették. Másik hibájuk az, hogy egyenesen a Tiberisbe ömlővén, a folyó vizét megromtották, sőt hovatovább használhatatlanná tették.

II. A Tiberis vizén kívül volt ugyan Rómában forrás és kut elegendő számban, tisztogatásukról s őrzésükéről is szigoruan gondoskodtak. Hiszen a régi népek bölcs törvényhozói Mózesőtől Pythagorasig, Lykurgostól Numa Pompiliusig s azontúl is a vallás különös őtalma alá helyezték az egészségre szükséges intézményeket. De a város növekedésével a források már nem adtak elegendő vizet; s ami még rosszabb volt, Rómának is, mint minden városnak talaja lassankint megtelik fertőző anyagokkal s ezek megromtják a kutak vizét is. A Tiberis vizét megint a nagy csatorna szemetje s egyéb hulladékok tették ihatatlanná. Ugy hogy a város negyedik századában egészséges és elég vízzel kellett gondoskodni. Appius Claudius censor igyekezett először a bajon segíteni és a város 443. esztendejében megépítette az első vízvezetékét.

Nem római találmány a vízvezeték; a szükség már ő előttük megtanította rá a keleti népeket: egyiptomiat, perzsákat, khinaiakat és görögöket. De a rómaiak mestereiket mind fölülmúlták s az építészeti egyéb ágaival együtt ezt is nagy tökéletességre fejlesztették. Plinius (H. N. XXXVI. 15.) elragadtatással kiált fel: „Nem láttam ilyen bámulatos dolgot az egész föld keletén!” Kuhn pedig (Das alte und neue Rom 505.): „A római Campagnán mérföldnyi messzeségekben vo-

nulnak át a romokban fekvő vagy megújított boltíves aqueductok, olyanok mint valami óriás-kigyók, olyanok mint valami roppant oszlopcsarnokok, olyanok mint az özőnlő népek armádiái, melyek a hódoló föld minden részéből adót és zsákmányt hordanak az örök városba.”

A vezeték építése előtt néhány szót előre kell bocsanom a vízszerezésről.

A vízszerezésnek többféle módja van. A források rendezésénél tisztá vizet szolgáltatnak, de bőségük és állandóságuk nem mindig bizonyos. A források helyét rendszeren falazással veszik körül; néha alagsóveken gyűjtik össze a nagyobb források helyek vizét. Bécs ivóvizét teljesen források adják. Legtöbb helyt azonban kutból szerzik a vizet. A kutviz hasonló eredetű, mint a forrásvíz; mind a kettő a talajon szivárog keresztül; csak az a különbség, hogy míg a forrás vize önmagától jut a szabadba, addig a kutak vizét mesterségesen kell felkeresni és feltárni. Rendszeren kör alakú falazással hatolnak le a talaj vízhorde kavicsrétegéig. A talajvizet a kut nyílt fenekén szivárogo fel s benne bizonyos nivót foglal el. Ha a vizet szivattyúzzuk: akkor a talajvizet folyton utána szüremkezik; de ha a szivattyúzás a szüremkezésnél erősebb, akkor a kut kiürül. Tehát a kutból csak olyan vízmennyiség vehető el, amely mellett a kut vize gyengén hullámzó egyensúlyban marad. Ha ennyi víz nem elég, akkor kellő távolságban egész sor kutat készítenek; vagy egy nagy árkot, úgynevezett galériát, belé lyukacsos vascsovet fektetnek s az egészet betemetik. A vascsó a talajvizet összegyűjti s

Az előadottak után az 1897. december hó 24-én, tehát akkor, midőn már Albini vizsgálati fogságba helyeztetett, — Bukarestben T. B. Dimitresku és T. G. Bibicescu által kiállított, itt az iratok között fekvő azon nyilatkozat, mely szerint ok Szlavici Janostól 3780 frt 65 kr, 330 lei 50 banit vettek át megörzés végett, mint a Janku-szobor-alapot képező pénzt, épen nem képezi bizonyítékát annak, hogy Albini Titus Livius állítása való s hogy az a pénz, az ő állítása szerint, Szlavici Jánosnak átadott Janku-alap volna.

Sőt épen ezen nyilatkozatnak pár napra vádolt elfogatása után való kiállítása és a Janku-alap-pénz létezésének ezzel megkísérlett bizonyítása szolgál megint egyik bizonyítékul annak, hogy Albini Titus Livius esetleg társa Szlavici János a pénzt jogtalanul saját céljaira használta fel s hogy ezen összeg csak a bünvádi eljárás megindítása után térített meg.

(Vége következik)

A nagyenyedi iparosok önképző-körének álarczos-bálja.

1900. február 3.

A „Magyar Figaro“ egyik legutóbbi száma pályadíjat tűzött ki azon kérdésre adandó legjobb feleletre, hogy: „mulatott-e ön valaha álarczos bálon és ha igen, hogy eshetett meg ezen esoda?“ — mivel azt akarja jelezni, hogy manapság álarczos bálon mulatni nem, csak unatkozni lehet. Nos ha az iparos ifjak szombati álarczos bálján részt vett volna ezen kérdés feltevéje, nem tette volna fel azt, mert erős bizonyítékát észlelhette volna annak, hogy igen is lehet, minden esoda nélkül, kitűnően mulatni álarczos bálon is, csak olyan ügyesen legyen az rendezve, mint volt az iparos ifjaké, mely erkölcsileg, anyagilag kitűnően sikerült s alig hisszük, hogy a résztvevők nagy tömegből valaki jól ne mulatott volna azon.

Estve 9 órakor, a Karneval herczeg által vezetett fenyés álarczos menet felvonulása után, már zsufolva volt az igen csinosan díszített nagy terem minden zuga és a hullámszó nagy közönségben igen szép számmal volt képviselve a város intelligenciája is. Szébbnél szebb női maszkok lebegtek el szemünk előtt, kiváló ügyes bohócok keltettek folyton derűtséget s az egész látvány, mintegy 50—60 maszkjával, festői benyomást tett. Igen sok szép, stilszerű női maszkot láttunk, így feeskét, pierrotot, cigányt, spanyol tánczosnót, lihomot, villámot, pattogatott kukoriczát, levelező-lapot, román nőket stb. stb. . . ki győzné mind felsorolni de ezek kaptak meg legjobban a közönség figyelmét. A tánczok között, mi eicinte nehezen ment a nagy tömegben, kacagató mutatókat produkáltak a bohócok, kik közül kettő szintén különösen kivált ügyességével és nevető embert ábrázoló maszkjával.

Voltak jutalomtárgyak a legszebb, legrutább, legügyesebb maszk részére, de a pályadíjak odaítélésénél a közönség legnagyobb része több körültekintést és kevesebb korteskedést szeretett volna látni, hanem ez persze nehezen megy akkora társaságban s még a korteskedés is csak az elevenéget fokozta s bárki kezébe kerültek a díjak, ki lettek azok érdemelve, hisz annyi szép között oly nehéz volt a választás. Mint legszebb maszk Gilla Miklósné, mint legrutább Kiss Al-

bert, mint legügyesebb Lázár Géza kaptak, a nyert szavazó bárczák arányában, jutalmakat.

Voltak igen csinos nyerevénytárgyak, melyhez a sorsjegyeket szép lányok árulták. Volt mindenek felett kitűnő jó kedv és nagy tánczkedv, hisz az első négyest 100 pár tánczolta! A jó konyhával rendelkező étteremek is nagy látogatottságnak örvendtek. Hanem a maszkok (Káló Géza) kezdenek elbizakodni, a szünóra után alig tudta őket előhuzni a rendezőség az étteremből; így nem csoda, ha a bárendezők kezdenek más városból hozatni zenészeket!

A pompás mulatságon résztvevők közül a következőket jegyezhetjük fel:

Női maszkok. Ifj. Borsos Mózesné (rózsakirálynő), Egressi Irma (tót leány), Egressi Teréz (pierrot), Fodor testvérek Balázsfalváról (románok), Ifj. Gerendi Gusztávné (románó), Gilla Miklósné (albánó), Jakab Endréné (villám), Jakab Anna (postás), Kiss Julia (hóvirág), Kiss Ilona (matróz), Lőrincz Lujza (fecske), Ludvig Kata (pillangó), Lőrincz Istvánné (fehér róza), Márton Anna Budapestről (spanyol tánczosnó), Meskó Györgyné és nővere (apácák), Paulini Elza (török), Paulini Irén (virágárus), Polonyi Vilma (tamburás), Ravay N. Gyuláné (levelezőlap), Székely Róza (fehér lilom), Szöllősi Emma (komlóvirág), Tomai Ilona (spanyol cigányleány), Tomai Margit (pattogatott kukoricza), Varga Zsuzsika (szivkírálly) Willersdorfer Ida (bebe).

Férfi maszkok: Gerendi Károly (angol), Gönczi Aladár (bohóc), Hajdu Albert (bohóc), Hann János (bohóc), Hegyesi János (bohóc), Kiss Albert (Dummer August), Kocsis Elek (matróz), Kruppa Károly (gigerli) Lázár Géza (bohóc), Lázár Arnold (bohóc), Lázár György (bohóc), Nagy Zsigmond (csikós), Szabó Antal (bohóc), Szathmáry Jenő (Karneval herczeg), Székely Dénes (bohóc), Técsi László (lengyel nemes). Több igen ügyes férfi maszk éjfélkor a nélkül távozott, hogy marát megismertette volna, ami kár, mert a kiváncsiságot ugyanezek fel tudták ébreszteni!

Maszk és jelmez nélkül jelen voltak még a következő hölgyek: Assenbrenner Mátyásné (M.-Ujvár), Boer Dánielné, Bessenyeiné, dr. Bocz Józsefné, Borbely Jánosné (M.-Ujvár), id. Borsos Mózesné, gr. Busseul Heinrichné, Csiki Istvánné, Czeitner Andrásné, Dunai Antalné, Drágyits Péterné, Dr. Ebergényi Sándorné, Egressi Istvánné, Gáll Gyuláné, Folyovich Sándorné, Horváth Bálitné, Horváth Albertné, Hegyesi Jánosné, Ince Sámuelné, Ince Istvánné, öz. Józsa Zsigmondné, Karácsonyi Bogdáné, Kassai Istvánné, öz. Kissné, Krizbai Istvánné, Kovács Ferenczné, Kovács Gyuláné, Kun Andrásné, Lévainé, dr. Magyar Károlyné, Mátyás Lajosné, Mátyás Sándorné, Mayer Józsefné, Molárné, Paulini Rudolfné, ifj. Poloni Domokosné, Rederberger Gyuláné, Richard Mihályné, Szabó Antalné, Szathmáry Gusztávné, Szathmáry Józsefné, Szöllősi Sándorné, id. Tomai Pálné, Török Bertalané, Üveges Andrásné, Vadász Imréné, Vadász Kálmánné, Vecsernyés Sándorné (M.-Ujvár), Varga Antalné, Vermesy Árpádné, Willersdorfer Antalné, Wilk Edéné, Wolner Rudolfné, Zeyk Károlyné, Bakó Berta, gr. Busseul Celine, Csiki Róza, Demeter Vilma (M.-Ujvár), Dózsa Emma (Nagylak), Folyovich Annuska, Folyovich Rózsika, Horváth Irén, Horváth Róza, Harmat Margit (M.-Forró), Hadadi

elvezeti a vizraktárig. Ahol talajviz nincs, vagy pedig fertőzött: artézi kutból nyerneket vizet, pl. az Alföldön. Legnagyobb mennyiségben a folyók adják a vizet; ez azonban gyakran zavaros és mindig tisztátalan; azért kavics-retegen, u. n. természetes szűrőn vezetik keresztül, mielőtt felhasználnák; így van ez Londonban, Párisban, Budapestben, Kolozsvárt. Ha a kellő mennyiségű víz megvan, ezt raktározni kell; mert a víz folyása egyenletesen tart ugyan, de használata nem egyenletes. E célra nagy kő- vagy vasmedenczék szolgálnak. Ha a víz magas helyről jön s így kellő esése van a medenczékig: akkor rendszeren falozott csatornával vezetik a vizet, mint pl. Marseilleben, Bécsben, Pécsen, Sepsiszent-Györgyön. Ha azonban a vízszerző hely mélyen van: akkor a vizet szivattyúval kell a magasban fekvő víztartóba felnyomni; ez történik pl. Budapestben, hol a vízgyűjtő a Dunaparton a föld alatt van; innen felszivattyúzzák a vizet a kőbányai reservoirekba, hogy kellő esése legyen, mert Kőbánya magasabban fekszik Budapest bármely házánál. Ha közelben természetes magaslat nincs a víztartó számára, akkor vízfornyot kell építeni.

Rómában a szomszéd hegyek bőséges forrásvizet szolgáltatnak, s mivel a víznek természetes esése volt, a bevezetés nem talált semmiféle akadályra. A vezeték összes hossza 422 kilométer s a huszonegy óra alatt lefolyó vízmennyiség 1 millió 561.800 köbméter volt. A mai Rómának is háromszor annyi vizet hoznak a régi vezetékek maradványai, mint bármely más euró-

pai városé; de a régi Rómának hétszer annyi volt, mint a mostaninak, tehát huszonegyszer több, mint ma bármely európai városnak. Amíg

	minden lakosra esik napoként	560 liter,
New-Yorkban	"	"
Glasgow-ban	"	560 "
Bostonban	"	390 "
Budapestben	"	300 "
Dijonban	"	237 "
Párisban	"	200 "
Marseilleben	"	184 "
Londonban	"	146 "
Hamburgban	"	125 "
Madridban és Lyonban	"	100 "
Münchenben	"	55 "
Konstantinápolyban	"	20 "

addig a mai Rómában 1100 liter esik fejünkint s napokint, a régi Rómában pedig 7700 liter. Ezen vízmennyiség tette lehetővé, hogy a Constantinus idejéből származó Notitia adatai szerint a város 14 kerületében, a monumentális thermack-en, vagyis fürdőtelepeken, kívül még 957 nyilvános fürdő és 1198 közkut volt, melyek márvány- vagy ércszobrokkal voltak felekesítve.

Bámulatos a gond, melyet e téren a rómaiak mindentűt kifejtettek, ahová hatalmuk eljutott. Vidéki városokban is éppen úgy, mint Rómában, első gondjuk volt vizet vezetni és fürdőt építeni, amint a községek romjai mindenfelé hirdetik Európában, Ázsiában és északi Afrikában.

(Folytatása következik.)

Poldi, Karsai Julesa (M.-Ujvár), Kerekes Róza, Kovács Anna, Kovács Ida (Krakkó), Kovács Mariska, Kovács Ilonka, Kovács Katinka, Krizbai Ida, Lévai Róza, Magyar Jolán, Mátyás Mariska, Mátyás Róza, Nemes Ilona (M.-Ujvár), Pataki Vilma, Schiller Nina, Szathmáry Róza, Szócs Lili, Till Róza (M.-Ujvár). Üveges nővérek, Vermesi Annuska.

Olyan névsor, mely számát tekintve, a nagyenyedi mulatságokon páratlan s már magában jelzi az óriási sikert, melyet a szép mulatság felmutatott s melyet a gondos, teljes dicséretet méltán aratott rendezőség igazán ki is érdemelt. A pompás mulatság különben, mint a meghívó is jelezte, hajnalig tartott a legvidámabb hangulatban.

Egy emberbaráti egyesület.

Szegénysorsu, leánygyermekes szülőre — és hányan vagyunk ilyenek! — az élet egyéb bajai, tehei mellett nyomasztólag nehezedik azon gondolat is, hogy mikor elérkezik azon pillanat, hogy nagy gondal felnevelt leányát férjhez adva, kibocsássa az élet tengerére, honnan vegye a kelengyéhez és bármi kis hozományhoz megkívántató összeget, — és ha vidéken ritkábban is fordul elő, de nagyobb városokban nem egyszer megéssik szegény sorsu leányon, hogy ennek hiánya hiúsítja meg szerencséjét, rongja meg esetleg egész életét! Mily áldás, ha e nemű gondok nem rövidítik a kenyérkereső szülők életét!

Egy ismert és jó nevű, sok ezerekre nézve áldósan működő, valóban jótékonynak nevezhető egyesületnek előtűnik fekvő prospektusa keltette bennünk a fenti gondolatokat. Egy olyan egyesületé, mely már évek hosszú sora óta működik azon, hogy ezen súlyos gondot, terhet leemelje a leány-gyermekes szülők vállairól.

A Budapestben székelő, férjhez menendő leányok kiházítására alakult „Gizella-Egylet“ ez melynek előtűnik fekvő prospektusából örömmel látjuk, hogy az 1900. éven kezdve „II. díjszabás“ címűen egy olyan díjszabást léptetett életbe, mely némi magasabb díj-külömbözet mellett olyan előnyt biztosít a szerződő felnek mely messze túlszárnyalja az eddig használt I. és III. díjszabást.

Szándékunk lévén olvasó közönségünk figyelmét, saját érdekünkben, ezen humanus egyesületre terelni, rövid szavakban vázoljuk azon előnyöket, melyeket a most már három díjszabás mindenike nyújt a szerződő, illetve biztosított felnek.

Az I. díjszabás szerint, a leányt bizonyos összeg erejéig biztosító szülő, ennek halála esetén utóda, a leány 20 éves koráig fizeti a megszabott évi díjat. A III. díjszabás szerint a biztosító szülő halálával megszűnik a díjfizetés, de azért a biztosított leány 20 éves korában megkapja a kiházítási tőkét. E két módozat volt eddig érvényben és ehhez sorakozott ez éven kezdve a II. díjszabás, mely habár természetesen valamivel magasabb díjtételekkel is jár, — de oly előnyt biztosít, mely magasan felette áll a két előzőnek. Ezen II. díjszabás szerint, a biztosítás a szerződő fel (szülő) halála esetén, minden további díjfizetés nélkül érvényben marad és ezen kívül — s ez, mi annyira ajánlatossá teszi — a biztosított leány részére a kötvény esedékeségei évenként, mint nevelési pótlék, a biztosított kiházítási tőke 10%-a fizetetik ki. Tehát a szülő nem csak leánya kiházítási tőkéjéről gondoskodik ezen díjszabás igénybe vételével, hanem halála esetére biztosítéka van arra, hogy leánya nem marad minden anyagi támasz nélkül, hanem évente számíthat bizonyos összegre, mely nagyban megkönnyíti a megélhetés gondját, esetleg nevelése befejezését. Annymira szembetűnő ezen újonan életbe léptetett díjszabás előnye, hogy úgy mondjuk áldásos mivolta, hogy azt bővebben kommentálnunk egészen felesleges, legfőbb üdvözlőnk a derék, teljes garantiát nyújtó egyesületet, ezen újításáért, melyet egész jó indulattal és melegen ajánljunk ismételtlen olvasó közönségünk figyelmébe. Még megjegyezzük azt is, hogy mindhárom díjszabás szerint a befizetett díjak egész összege visszafizetetik a szülőnek, ha a biztosított leány a kötvény esedékesége előtt elhal, veszíteni tehát semmit, csakis nyerni lehet!

A jóra való és saját érdekünkben pártolásra méltó egyesületnek városunkban is van képviselője Papp János gyógyszerész személyében, ki általánosan ismert előzékenységeivel szolgál bármely irányu, bővebb felvilágosítással.

Vegyes hírek.

— **Török Bertalan** orsz. képviselő, lapunk főszerkesztője, kedden a délutáni vonattal állandó tartózkodásra Budapestre utazott.

— **Halálozás.** Egy tisztés matrona, Öz. Boér Mózesné szül. Györgyi Anna hunyta le szeméit örök

alomra 93 éves korában e hó 2-án Nagy-Enyeden. Végelgyengülés következtében halt meg a sokat átélő öreg urnó, kiből Boér Áron helybeli gör. kath. esperes, a köztisztelőben álló lelkipásztor, édes anyját vesztette el. Temetése nagy részvét mellett folyt le. Nyugodjék csendesen.

— **A Bethlen Gábor fejedelem** emlékére emelendő szobor javára még nem is bocsátotta ki a bizottság felhívását, s már is szép érdekesség nyilvánul. Így a „Szegény tanulókat segélyező kör” is azzal viszonozza közönségünk meleg pártolását, hogy nemcsak a humanizmus érdekében, hanem a nemzeti dicsőség nagy alakjai iránti kegyeletből készséggel áldoz, így a Bethlen-szoborra is 315 korona és 38 fillért juttatott Zeyk Dániel főispán, mint a szobor-bizottság elnöke kezéhez. Ugyancsak a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár igazgatósága is, mely mindenütt első helyen áll, ahol áldozni kell, e célra kétezer korona hozzájárulást fog javaslatba hozni a f. hó 18-án tartandó közgyűlés elé, mely kétségtelenül hazafias buzgalommal teszi magáévá e szép indítványt.

— **Piknik.** Mint lapunkban már jeleztük volt, fiatal-ságunk a farsang méltó befejezésül február hó 23-án és 24-én a redout nagy termében pikniket rendez, melyre már most is felhívjuk közönségünk figyelmét.

— **Az aubróbánya-vevospataki nehezek pénzalap** elnökválasztását most hagyta jóvá a pénzügyminiszter; e szerint az alapnak elnöke Imreh Károly főszovalgató és bányabirtokos lett. Érdekes pár szóban megemlíteni ezen hatalmas intézmény ügykört, mely intézmény ámbár Alsófehér vármegyében van, de az aranyvidéken túl vajmi keveset tudnak róla. Ez az alap van hivatva a bányavidék mindennemű közegészségügyéről gondoskodni, orvosokat stb. fizetni, az összes bányamunkásokat ingyen gyógyszerrel ellátni, elszegényedett bányamunkásokat, ezek özvegyeit, árváit segélyezni, bányautakat, hidakat, tavakat jó karban tartani. Ez alap vezetését Imreh Károly elnök m. hó 30-án vette át a bányabirtosság közbejötté mellett; e napon a pénztár következő mérleget mutatott: Pénztári készlet 1900. január hó 30-án 3641 kor. 81 fill. A pénztárban levő értékpapírok névértéke 151.120 kor. A pénztárban levő magánkötvények 12.300 kor. Magánosoknál elhelyezett tőke és ezeknek hátralékos kamatai. I. Behajthatók: tőke és kamat 35 593 kor. 42 fill. II. Tisztaadók: tőke és kamat 68.625 kor. 30 fill. III. Törleendők: tőke és kamat 47.357 kor. 35 fill. A bányavidék lakossága örömmel és megnyugvással vette tudomásul, hogy e fontos alap vezetése Imreh Károly főszovalgató kezeire bízott, ki bizonyára, a bányászvidék lakosságának jóvoltára, az alapot felvirágoztatni fogja és minden lehetőt megteendő, hogy a bányászati fellendítése, ez alap útján is érvényesüljön.

— **Nyilvános köszönet.** Feledhetetlen jó nóm elhunytá alkalmából jóakaróink, jó barátaink és jó ismerőseink részéről mely bánatunkban kifejezett szíves részvétért egy magam, mintgyermekem nevében ez uton

fejezem ki mély hálamat, őszinte köszönetemet. Nagy-Enyeden 1900. február 2-án. Végel István.

— **Uj szellőztető és fűtő készülék az államvasutakon.** Kugler áll. vasuti felügyelő „Olimpus” nevű új szellőztető- és fűtő-rendszerével a m. kir. államvasutaknál e napokban egy gyorsvonatu próba Gödöllőig és egy személyvonatu próba Ruttkáig a legjobb eredménnyel tartatott meg. Ez új rendszer szerint ugyanis mellőztetik a gőzfűtés a vonaton, és a kalauzkocsiban felmelegített, de előbb teljesen megtisztított levegő egy központi vezetékben kellő nyomással a kocsik tetején a vonaton végig vezetettik és az egyes fülkébe az ülőhelyek alatt ömlik be; ezáltal egy tökéletes szellőztetés is éretik el, és szükségtelen még nyáron is az ablakokat kinyitni, mert nyáron hűtött tiszta levegő vezetettik be.

— **Zongora- és németnyelv-tanítás.** Kitűnő oklevelekkel rendelkező tanító zongora- és német-órak adását elvállalja saját lakásán mérsékelt díjazás mellett. Címe a lap kiadóhivatalában megtudható.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó: Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráruhágyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Sz. 1193—1899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbírósg mint tkvi hatóság Dr. Jeney Elek ügyvéd végrehajtató javára Nagy Ferenc és neje végrehajtást szenvedők ellen 173 frt 87 kr tőke, ennek 1898. évi január hó 11-ik napjától járó 5% kamatai, 16 frt 40 kr eddigi már megállapított, egy a jelenlegi 8 frtban meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek s az ezennel esatlakoztatott Nagy Istvánnak a 164. sz. tkjben végrehajtásilag bekebelezve levő 80 frt tőke s járuléki kiigeltése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. törvényezik 146, 156 és 167. §-ai alapján a gyulafehérvári kir. törvényszék (marosújvári kir. járásbírósg) területén levő ózdi 162. számú tkjben felvett s Nagy Ferenc és neje Kertész Borbára nevére Mihály Miklós és neje Vécsei Mária tulajdonába átment A + 1. r. sz. 416/2. hr. sz. szántóra 69 frt; a 2. r. sz. 665/1. hr. sz. szántóra 14 frt; a 3. r. sz. 816/2. hr. sz. szántóra 14 frt; a 4. r. sz. 864, 866. hr. sz. szántóra és kaszálóra 36 frt; az 5. r. sz. 963/7. hr. sz. legelőre 3 frt; a 6. r. sz. 1192. hr. sz. kaszálóra 20 frt; a 7. r. sz. 1360. hr. sz. kaszálóra 3 frt; az ózdi 22. sz. tkjben foglalt s Nagy Ferenc nevére álló A + 6. r. sz. 811/1. hr. sz. szántóra 33 frt; a 9. r. sz. 963/11. hr. sz. legelőre 4 frt; a 11. r. sz. 1158. hr. sz. szántóra 8 frt; a 14. r. sz. 1483/2. hr. sz. szőlőre 72 frt; a 16. r. sz. 1267/1. hr. sz. szántóra 21 frt; a 28. sz. tkjben foglalt Nagy Ferenc és neje Kertész Borbára, Nagy József, Kata és Borbára, Nagy Kata kiskoru, Nagy Borbára kiskoru, Nagy Ágnes, Nagy Erzsébet kiskoru, Nagy István kiskoru, Varró Nagy Rebeka, Varró Nagy Kata, Varró Nagy Ágnes, Varró Nagy Borbára kiskoru, Varró Nagy Erzsébet kiskoru, Varró Nagy György, Varró Nagy Maria nevére álló A + 11. r. sz. 861, 862. hr. sz. szántó és kaszálóra 56 frt; a 168. sz. tkjben A + 1. r. sz. 1072/3. hr. sz. alatt foglalt s végrehajtást szenvedők, továbbá Nagy Kata, Borbára, Erzsébet, István kiskoruk, Nagy Ágnes, Horváth József a Jánosé

nevére álló ingatlanra 62 frt; a 164. sz. tkjben foglalt s végrehajtást szenvedők, továbbá Nagy Kata, Borbára, Erzsébet, István kiskoruk, Nagy Ágnes, Nagy Ferenc, György, Mária és János kiskoruk nevére álló A + 1. r. sz. 411, 412. hr. sz. faház és kertre 320 frt; a 2. r. sz. 496. hr. sz. kaszálóra 41 frt; a 4. r. sz. 1523, 1524. hr. sz. kaszáló és szőlőre 21 frt; az 5. r. sz. 1698/2. hr. sz. szántóra 13 frt; a 3. r. sz. 1465/1. hr. sz. szőlőből végrehajtást szenvedők jutalekára 22 frt ezennel megállapított kikialtási árban elrendeli.

Az árverés 1900. évi március hó 6-ik napján d. e. 10 órakor Ózd község házáján fog megtartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérők becsáron alul is eladatulni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikialtási ár 10%-át készpénzben vagy a 3333/88. I. M. számú rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapírokban az árverés megkezdése előtt a kikialtított kezéhez bnatpénzü letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1899. augusztus 3-án.

2065 1—1

Csegezy,

kir. jbiró.

Sz. 1511—1899.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság a Kis-küküllővármegyei takarékpénztár és hitelbank végrehajtató javára Frink Juon lui Juon és társa végrehajtást szenvedők ellen 171 frt tőke, ennek 1898. évi február hó 22-ik napjától járó 8% kamatai, 13 frt eddigi már megállapított, egy a jelenlegi 8 frtban meghatározott, valamint az ezután felmerülő költségek, továbbá az ezennel esatlakoztatott nagyenyedi kisegítő tak. pénztár javára bekebelezett 250 frt s Máthé Líka javára bekebelezett 110 frt tőke s jár. kiigeltése végett a végrehajtási árverést az 1881. LX. t. cz 146, 167. §-ai alapján a gyulafehérvári kir. törvénzék (marosújvári kir. járásbírósg) területén levő m. süllyei 335. számú tkjben felvett s Frink Juon lui Juon nevére álló A + 23. rend sz. 483, 484. hr. sz. faház és kertre 214 frt; a 24. r. sz. 766, 767. hr. sz. szántóra 26 frt; a 25. r. sz. 770, 771. hr. sz. szántóra 48 frt; a 29. r. sz. 1362. hr. sz. szántóra 8 frt; a 30. r. sz. 1468. hr. sz. rétre 24 frt; a 32. r. sz. 1564. hr. sz. szántóra 19 frt; a 33. r. sz. 2518, 2519. hr. sz. szántó és legelőre 27 frt; a 34. r. sz. 2552. hr. sz. szántóra 55 frt; a 35. r. sz. 2577. hr. sz. rétre 2 frt; a 36. r. sz. 2726. hr. sz. erdőre 4 frt; a 37. r. sz. 2840, 2841. hr. sz. erdőre 6 frt; a 38. r. sz. 3061. hr. sz. szőlőre 46 frt; a 39. r. sz. 2755. hr. sz. erdőre 8 frt; a 40. r. sz. 3301. hr. sz. szőlőre 14 frt; a 41. r. sz. 3681. hr. sz. szántóra 18 frt; a 42. r. sz. alatti legelőből illetményre 3 frt; a magyar-süllyei 105. sz. tkjben felvett s Blága Mátféj lui Anu nevére álló A + 18. r. sz. 454, 455. hr. sz. faház és kertre 207 frt; a 19. r. sz. 733. hr. sz. szántóra 22 frt; a 20. r. sz. 738. hr. sz. szántóra 7 frt; a 21. r. sz. 816. hr. sz. szántóra 37 frt; a 22. r. sz. 1166. hr. sz. rétre 14 frt; a 23. r. sz. 1199. hr. sz. rétre 19 frt; a 24. r. sz. 1370. hr. sz. rétre 7 frt; a 25. r. sz. 1454. hr. sz. szántóra 24 frt; a 26. r. sz. 1628. hr. sz. szántóra 24 frt; a 27. r. sz. 2087. hr. sz. szántóra 55 frt; a 28. r. sz. 2460, 2461, 2462. hr. sz. legelő és szántóra 92 frt; a 29. r. sz. 1732. hr. sz. erdőre 6 frt; a 30. r. sz. 1821. hr. sz. erdőre 14 frt; a 31. r. sz. 2827. hr. sz. erdőre 12 frt; a 32. r. sz. 2932, 2933, 2934. hr. sz. szőlőre 34 frt; a 33. r. sz. 3126, 3127. hr. sz. kert és szőlőre 67 frt; a 34. r. sz. alatti legelőből illetményre 3 frt ezennel megállapított kikialtási árban elrendeli.

Az árverés 1900. évi március hó 9-ik napján d. e. 10 órakor M. Süllye község házáján fog megtartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérők becsáron alul is eladatulni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikialtási ár 10%-át készpénzben vagy a 3333/88. I. M. számú rendelet 8. §-ában felsorolt óvadékképes értékpapírokban az árverés megkezdése előtt a kikialtított kezéhez bnatpénzü letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről az elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Maros-Ujvárt, 1899. szeptember hó 5-én.

2067 1—1

Csegezy,

kir. jbiró.

Bor. 1—4 éves komoki ó schiller vagy fehér bor erősség és év szerint 100 literenként 22—24—28—32 frt. Uj bor (fajtá) minőség szerint 16—18—20—24—28 frt. Tessed „Borárjegyzéket” kéni. Rendelő hordót is kaphat, mely beszerzési áron számitatik föl s ugyanly árban 6 héten belül, bérmentve utánvét nélkül, sértetlen állapotban vissza is vétetik s annak az ára postalványon át lesz küldve. A rendelő nyugodt lehet, hogy eredeti, tiszta minőségű borhoz juttatom; erről jó hírnevem nyújt kezesseget. **Borárjegyzékhez 20—40,000 forinttal 12—14% jövedelem biztosítása mellett társ keresetlik.**

Nemes eperfa-ojtvány. Kintán piros, fehér és kék fajokban, 6 láb magasán ojtva, 2—3—4—5 éves, igen erős csomote, erősség szerint 30 krtól 60 krig, 10 frt vételnél 20 százalék, 25 forintnál 25 százalék, 50 forintnál 33 százalék, 100 forintnál 40 százalék engedmény. Az eperfa elég jól árnyékol, ellensége nincs, minden éven bőven terem, gyümölcsét egy a két, mint a többiünk egyaránt szeretik; kintán pálinka is főzhető belőle. Ceglédön igen jövedelmező fának ismerjük. Kár volna házunk, kertünk, szőlőnk vagy egyéb birtokunkat e nélkül használni.

Birs-ojtványok. Rendkívül nagy gyümölcsű fajokban (Konstantinápolyi, Portugalli, v. rias stb.) melyek az ültetés évében már gyümölcsöt hoznak, azután pedig rendkívül bőven teremnek. Faja igénytelen, betegesség és ellenségtől egyaránt mentes. Vanak rendelőim, kik ezen számára ültetnek, mint rendkívül hamar teremnek, gyümölcse kedves, sokáig eláll, magas árban értékesíthető és sokféleképpen fel is dolgozható. A 2—3—4—5 éves, rendkívül szép és gazdag gyökerű fák darabja erősség szerint 20 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél olyan engedmény adatik, mint az epernél.

Lasponya ojtványok. Gyümölcse, ép oly értékes, mint a birs s a faja ugyanolyan áron adatik el.

Spainol meggy, fekete. [Pándi vagy kőrösi megy.] Termékenységét előmozdítandó háromszor lett permetezve, s így, ha azt folytatólag permetezzük, bőven fog teremni. Faja egészséges, gyümölcse rendkívül keresett, mert befőzése legalkalmasabb. A 2—3—4—5 éves, rendkívül szép és gazdag gyökerű fák darabja 15 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél ugyanaz az engedmény adatik, mint az epernél.

Diófa. A 6—8 láb magas, rendkívül gazdag gyökerű, tele belül és könnyű törött, 2—3—4—5 éves diófa ára erősség szerint 20 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél ugyanolyan engedmény, mint az epernél.

Minden másféle nemes gyümölcsfák. nevezetesen szilva, cseresznye, körtve, alma, szilva, fűz és kajsziabarcok, cseresznye, meggy, szelid gesztenye, lasponya magas derekú és törpe állásukban, — erősség szerint 20 krtól 50 krig szintén kaphatók.

Kiselejtett nemes ojtványok. 2—3—4—5 éves életerős példányokban, azok kora és erőssége szerint 2—5—7—10—15 krajcár árban.

Mindenféle vadoncok erősség szerint 5 forint 85 krajcártól 19 forintig ezrenkint.

Kerti eszközök. Kitűnő és tartós anyagból rendkívül szilárdan készült hevelők (sarabolók), szőlő bittető vasak, továbbá kerti fűrészek, ollók, görbe szemző és ojtó kések, ezenfelül jelfa és ojtó kenőcs igen olcsó árak mellett rendelhető meg.

Ár- és névjegyzéket küld:

Unghváry László, föld-, szőlő- és faiskola-birtokos Ceglédről.

2072 1—4

A balázsfalvi takarékpénztár részvénytársaság

X-ik

rendes közgyűlését

1900. február 25-én d. e. 10 órakor

tartja meg, — az intézet helyiségében, — mely közgyűlésre a t. cz. részvényeseket tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó, a megjelent részvényesek számbavétele, s a jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes tag kiküldése.
  2. Az igazgató-választmány jelentése az 1899. évi üzletről.
  3. A felügyelő bizottság jelentése.
  4. A számadók felmentése.
  5. A nyeresemény felosztására s a jótékony célra fordítandó összeg hova fordítására vonatkozó javaslatok jóváhagyása.
  6. Az alapszabályok 25. §. értelmében 3 igazgatósági, — 26. §-a értelmében 1 igazgatósági tagnak 2 évre választása.
- Azon részvényesek, kik a közgyűlésen szavazati jogukat gyakorolni óhajtják, felkértem az alapszabályok 16. §-a értelmében, részvényeiket a közgyűlés előtt 24 órával a társaság pénztáránál Balázsfalván, vagy Nagy-Enyeden a kisegítő takarékpénztárnál tértívény mellett letéteményezni.

Az igazgatóság.

2068 1—1

Sz. 2314/899. tk.

Hirdetmény.

A marosújvári kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Alsófehér vármegyébe bekebelezett Csongva község határának általános tagosítása folytán szükségessé vált telekkönyvi átalakítási tervezet hitelesítésének megkezdésére **1900. évi márczius hó 15-ik** és következő napjainak délelőtti 9 óraja tüzetik ki.

Ennél fogva felhívatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyvek végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, kik a telekkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okmányokat mutassák fel;

3. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bejegyzésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886 XXIX. t.-cz. 15-18. és az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5-7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt elő szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton többé nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
Maros-Ujvárt, 1899. szeptember 27-én.

Csegezy,
kir. járásbíró.

2066 1-3

Tisztelet annak, akit megillet!

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Bécs mellett, a következőket írják Altonából 1897. évi augusztus hó 11-iki kelettel:

Immár 70 éves vagyok, és 10 év óta esontizületi rheuma és hámorroid-csomó miatt szenvedtem, de segítséget nem leltem. Csapán az ön **Wilhelm-féle antiarthritikus és antirheumatikus vértisztító-theája** volt képes bajomtól 3 hét alatt teljesen megszabadítani. Ezért önnek és a gróf-nőnek, kinek nyilatkozatát a lapokban olvastam, legjobb köszönetemet fejezem ki.

Legmélyebb tisztelettel

Ackermann Kristóf,
magánzó.

Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.
Kapható minden gyógyszerárban.

2087 1-6

Eladó birtok.

Alsófehér vármegyében Kis-Solymos községben levő **80 kat. hold** és **642**

□öl területű

tagosított birtok

ehhez tartozó **udvarház** és **gazdasági épületekkel együtt örök áron eladó.**

Értekezhetni **Polgár Lajossal**
Nagy-Enyeden.

2044 3-3

Meghívó.

A Nagyenyei Könyvnyomda és Papírárnyár Részvénytársaság

III. évi rendes közgyűlését

a városháza üléstermében 1900. február hó 11-én d. e. 11 órakor tartja meg, melyre a részvényesek tisztelettel meghívatnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó, a megjelent részvényesek számbavétele és a jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag kiküldése.
2. Az igazgatóság jelentése az 1899-ik üzletévről.
3. A felügyelő bizottság jelentése a zárszámadás megvizsgálásáról.
4. A nyereség felosztása iránti határozat.
5. 8 igazgatósági és 4 felügyelő-bizottsági tag választása.

Nagy-Enyed, 1900. január 29

1063 2-3

Az igazgatóság.**Meghívó.**

A Nagyenyei Épület-Lakatosárnyár Részvénytársaság

V. ÉVI

RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

a városháza üléstermében

1900. évi február hó 11-én d. e. 12 órakor tartja meg,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívatnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó, a megjelent részvényesek számbavétele és a jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag kiküldése.
2. Az igazgatóság jelentése az 1899. üzletévről.
3. A felügyelő bizottság jelentése a zárszámadás megvizsgálásáról.
4. A nyereség felosztása.

Nagy-Enyeden, 1900. évi január hó 30-án.

2064 2-3

Az igazgatóság.